
Документ за разглеждане в заседание

A9-0054/2019

18.12.2019

ДОКЛАД

относно изпълнението на общата външна политика и политиката на сигурност – годишен доклад
(2019/2136(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Дейвид Макалистър

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	24
ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	25

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно изпълнението на общата външна политика и политиката на сигурност –
годишен доклад
(2019/2136(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политиката на сигурност,
- като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации и Заключителния акт от Хелзинки от 1975 г. на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ),
- като взе предвид Северноатлантическия договор от 1949 г. и съвместната декларация относно сътрудничеството между ЕС и НАТО от 10 юли 2018 г.,
- като взе предвид декларацията на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ВП/ЗП) относно политическата отчетност¹,
- като взе предвид Глобалната стратегия на Европейския съюз за външната политика и политиката на сигурност от 2016 г.,
- като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и върховния представител на Съюза по въпросите на външната политика и политиката на сигурност от 7 юни 2017 г., озаглавено „Стратегически подход за устойчивост във външната дейност на ЕС“ (JOIN(2017)0021),
- като взе предвид Декларацията от София от 17 май 2018 г. и заключенията на Съвета относно разширяването и процеса на стабилизиране и асоцииране от 26 юни 2018 г. и от 18 юни 2019 г.,
- като взе предвид резолюция A/RES70/1 на Общото събрание на ООН, озаглавена „Да преобразим света: програма до 2030 за устойчиво развитие“, от 25 септември 2015 г.,
- като взе предвид Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН, с която през 2000 г. беше въведена програмата за жените, мира и сигурността,
- като взе предвид своята препоръка от 15 ноември 2017 г. до Съвета, Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) относно Източното партньорство с оглед на срещата на високо равнище през ноември 2017 г.²,

---

¹ ОВ С 210, 3.8.2010 г., стр. 1.

² Приети текстове, P8_TA(2017)0440.

- като взе предвид член 54 от своя Правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A9-0054/2019),
- A. като има предвид, че Парламентът има задължението и отговорността да упражнява демократичен контрол върху общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС) и общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) и следва да получи необходимите и ефективни средства за изпълнение на тази роля;
- Б. като има предвид, че външната дейност на ЕС оказва пряко въздействие върху благосъстоянието на неговите граждани както в рамките на ЕС, така и извън него и има за цел да гарантира сигурност и стабилност, като същевременно насърчава европейските ценности, като например свободата, демокрацията, равенството, правовата държава и зачитането на правата на човека; като има предвид, че доверието в Европейския съюз като глобален участник за мир и сигурност се основава върху придържането му на практика към неговите ценности и че следователно основаната на ценности външна политика е от пряк интерес за Съюза;
- В. като има предвид, че Европейският съюз може да насърчава своите основни ценности само ако те са защитени и зачитани във всички държави членки;
- Г. като има предвид, че в момента сме свидетели на оттеглянето на традиционните партньори от световната сцена, на засилването на натиска върху многостранното сътрудничество и институциите и на нарастващата амбиция на регионални сили;
- Д. като има предвид, че от известно време стратегическата среда на Съюза се влошава, което означава, че необходимостта от по-силна Европа, действаща по единен начин, е по-неотложна от всякога, за да се отговори на многобройните предизвикателства, които пряко или косвено засягат сигурността на неговите държави членки и на неговите граждани; като има предвид, че въпросите, засягащи сигурността на гражданите на ЕС, включват: въоръжени конфликти в непосредствено съседство на изток и на юг от европейския континент, както и нестабилни държави; тероризъм, и по-специално джихадизъм, кибератаки и кампании за дезинформация; външна намеса в европейските политически и изборни процеси; все по-голямо разпространение на оръжия за масово унищожение и все по-често подлагане под въпрос на споразуменията за неразпространение на оръжия; изостряне на регионалните конфликти, водещи до принудително разселване и неконтролиран приток на мигранти; напрежение около енергийните доставки на държавите членки; конкуренция за природни ресурси, енергийна зависимост и енергийна сигурност; разрастване на организираната престъпност по границите и в Европа; отслабване на усилията за разоръжаване; изменението на климата;
- Е. счита, че джихадизмът е една от основните опасности пред сигурността на гражданите на Съюза днес и че следва да се предприемат бързи, решителни и координирани действия както на вътрешно, така и на външно равнище;
- Ж. като има предвид, че нито една държава членка не е в състояние сама да се справи с предизвикателствата, пред които са изправени днес европейският континент и

страните в негово съседство; като има предвид, че принципът на равнопоставеност между държавите членки при определянето на външната политика и политиката на сигурност на ЕС и свързаните с тях действия на ЕС следва да бъде спазван и гарантиран; като има предвид, че прерогативите на националните парламенти в областта на собствената им външна политика и политиката им на сигурност следва да бъдат съблюдавани; като има предвид, че една амбициозна, надеждна и ефективна обща външна политика трябва да бъде подплатена с адекватни финансови ресурси и навременни и решителни действия от страна на ЕС; като има предвид, че външнополитическите инструменти на ЕС трябва да бъдат използвани по-съгласувано и единно;

- З. като има предвид, че многостранното сътрудничество е единствената гаранция за мира, сигурността и устойчивото и приобщаващо развитие в силно поляризираната международна обстановка; като има предвид, че неговите устои са застрашени, когато всеобщи правила и ценности, в това число основните права на човека, международното право и хуманитарното право, са поставени под съмнение или се нарушават; като има предвид, че многостранното сътрудничество е в основата на подхода на Европейския съюз към неговата обща външна политика и политиката на сигурност, залегнали в Договора за Европейския съюз;
- И. като има предвид, че светът е изправен пред глобална смяна на съотношенията на силите, а геополитическото съперничество диктува тенденциите във външната политика, което изисква бързи, единни и адекватни механизми за реагиране и способности; като има предвид, че поради липсата на единност между неговите държави членки ЕС до голяма степен отсъства в тази глобална смяна на съотношенията на силите и геополитическо съревнование;
- Й. като има предвид, че правителствени представители и нови икономически сили отстояват потенциално дестабилизиращи глобални и регионални амбиции, застрашавайки по този начин мира и стабилността в съседните на ЕС страни по начин, който може да има непредвидими последици за мира и за европейската и световната сигурност; като има предвид, че Европа е изправена пред риска да остане встрани от процесите на вземане на решения и в резултат на това да се озове в много неблагоприятно положение; като има предвид, че това глобално реконфигуриране улеснява появата на авторитарни лидери, прилагащи насилие неправителствени участници и народни протестни движения;
- К. като има предвид, че обстановката в областта на сигурността в ЕС, която зависи от мира и стабилността и в съседните държави, е по-непостоянна, непредвидима, сложна и уязвима на външен натиск — нещо, което вече се осъществява под формата на хибридна война, включително враждебна пропаганда от Русия и други участници, в допълнение към увеличаването на заплахите от радикални терористични групи, които възпрепятстват ЕС да упражнява своя суверенитет и стратегическа автономност; като има предвид, че нестабилността и непредсказуемостта по границите на Съюза и в непосредствено съседство представляват пряка заплаха за сигурността на континента; като има предвид неразривната връзка между вътрешна и външна сигурност; като има предвид, че този външен натиск има както физическо, така и онлайн измерение; като има

предвид, че дезинформацията и другите форми на външна намеса от външни сили представлява сериозен риск за европейския суверенитет и сериозна заплаха за стабилността и сигурността на Съюза;

- Л. като има предвид, че социално-икономическото неравенство, потисничеството, изменението на климата и липсата на приобщаващо участие са основните причини за глобалните конфликти; като има предвид, че през 2015 г. целите за устойчиво развитие на ООН бяха приети от всички държави – членки на ООН, с цел осигуряване на пътна карта за равнопоставено, справедливо, устойчиво и приобщаващо глобално сътрудничество;
- М. като има предвид, че последиците от изменението на климата оказват все по-сериозно въздействие върху различни аспекти от живота на човека, върху възможностите за развитие, световния геополитически ред и глобалната стабилност; като има предвид, че тези, които разполагат с по-малко ресурси за адаптиране към изменението на климата, ще бъдат най-силно засегнати от последиците от него; като има предвид, че външната политика на ЕС следва да постави по-голям акцент върху насърчаването на многостранните дейности чрез съвместна работа по конкретни въпроси, свързани с климата, изграждане на стратегически партньорства и укрепване на сътрудничеството и взаимодействието между правителствените и неправителствените участници, включително тези с основен принос за глобалното замърсяване;
- Н. като има предвид, че правата на човека са изправени пред ерозия в световен мащаб; като има предвид, че когато собствените им правителства не оправдават доверието им, хора от всички региони по света търсят подкрепа от Европа за гарантиране на спазването на техните права на човека;
- О. като има предвид, че политиката на разширяване на ЕС е ефективен инструмент на външната политика на Съюза; като има предвид, че европейската политика за съседство е основен инструмент по отношение на държавите от източното и южното съседство;
- П. като има предвид, че според прогнозите над половината от нарастването на световното население до 2050 г. ще бъде в Африка, където се очаква да живеят 1,3 милиарда от новопоявилите се 2,4 милиарда души на планетата; като има предвид, че концентрацията на този растеж в някои от най-бедните страни, в комбинация с ефектите от изменението на климата, ще доведе до поредица от нови предизвикателства, които, ако не бъдат овладени още отсега, ще доведат до изключително проблематични последствия както за засегнатите държави, така и за Съюза; като има предвид, че в неотдавнашния доклад на Конференцията на ООН за търговия и развитие (УНКТАД) относно търговията и развитието за 2019 г. са включени данни за допълнителни 2,5 трилиона щатски долара годишно, за да се постигнат целите, очертани в Програмата на ООН за устойчиво развитие до 2030 г.;
- Р. като има предвид, че вземайки под внимание рухването на важни споразумения в областта на контрола над въоръженията и разоръжаването, а също така и с оглед на нововъзникващите технологии, като например кибертехнологиите и автономните оръжия, основен фокус на външната политика и политиката на

сигурност на ЕС следва да бъдат разоръжаването, контролът над въоръженията и неразпространението на оръжия; като има предвид, че общата позиция 2008/944/ОВППС³ следва да бъде преразгледана и актуализирана така, че да трябва критериите стриктно да бъдат прилагани и изпълнявани и да се въведе механизъм за санкциониране;

Многостранното сътрудничество под въпрос: неотложна нужда от по-силна и обединена Европа

1. припомня, че в момент, когато конкуриращи се сили във все по-голяма степен оспорват световния ред, основаващ се на правила, ние като европейци трябва да защитаваме универсалните ценности, правила и принципи, и по-специално многостранното сътрудничество, международното право, правовата държава, демокрацията, спазването на правата на човека, основните свободи, свободната и справедлива търговия, разрешаването на конфликтите по ненасилствен начин и споделените европейски интереси, както в ЕС, така и извън него; подчертава, че за да запази доверието към себе си като носител на универсални ценности като демокрацията, Европейският съюз трябва да действа в съответствие със своите принципи;
2. подчертава, че многостранното сътрудничество трябва да бъде в центъра на усилията на ЕС за предотвратяването, смекчаването и разрешаването на конфликти въз основа на нормите и принципите на международното право, Устава на ООН и Заключителния акт от Хелзинки от 1975 г. на ОССЕ, както и че то е най-добрият начин за гарантирането на наднационален политически диалог, мир и стабилен световен ред; изтъква твърдото си убеждение, че в една значително влошена стратегическа обстановка ЕС и неговите държави членки имат все по-голяма отговорност в това да допринесат за международната сигурност;
3. посочва, че многостранното сътрудничество е от ключово значение за външната политика и политиката на сигурност на ЕС –и представлява най-добрият начин за гарантиране на мира, сигурността, правата на човека и просперитета; подчертава, че този подход носи ползи за хората в Европа и в целия свят; признава подхода в три направления към многостранното сътрудничество, основан на следните принципи: зачитане на международното право и гарантиране, че действията на ЕС се основават на правилата и нормите на международното право и сътрудничество, разширяване на мултилатерализма към нова световна реалност, която насърчава колективен подход и взема предвид потенциала на използването на нормативния капацитет, автономността и влиянието на ЕС в рамките на международни организации, като се запази и разшири тяхното влияние, и реформа на международните организации по такъв начин, че многостранните организации да бъдат адекватни за постигането на целите си; в допълнение признава, че за да бъде ефективно многостранното сътрудничество, въпросът за неравномерното разпределение на силите между държавни и недържавни участници трябва да бъде разгледан и разрешен; приветства действията на Съюза във връзка с решителната му подкрепа за Парижкото споразумение, за регионалните

---

³ ОВ L 335, 13.12.2008 г., стр. 99.

споразумения за мир и за ядреното разоръжаване;

4. изразява съжалението си от поетапното оттегляне на Съединените американски щати от многостранния световен ред, и по-конкретно от Парижкото споразумение, Съвместния всеобхватен план за действие (СВПД), Съвета на ООН по правата на човека и ЮНЕСКО, както и от решението им да спрат финансирането си за Агенцията на ООН за подпомагане и строителство за палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA), и категорично подкрепя запазването и цялостното прилагане от всички страни на СВПД като неразделна част от глобалния многостранен ред и режима на неразпространение и приноса за регионалната сигурност в Близкия изток; отхвърля едностранното, извънтериториално повторно налагане на санкции от страна на Съединените щати след оттеглянето им от СВПД като груба и неприемлива намеса в легитимните икономически и външнополитически интереси на ЕС; призовава ЕС и неговите държави членки да си изградят единство, възпиране и устойчивост спрямо вторични санкции от трети държави и да бъдат подготвени да предприемат ответни мерки срещу всяка държава, която накърнява законните интереси на ЕС чрез вторични санкции;
5. изразява съжаление от факта, че трансатлантическото партньорство е изправено пред значителен брой предизвикателства и смущения, но то все пак продължава да бъде необходимо за сигурността и просперитета от двете страни на Атлантическия океан; изразява съжаление относно поетапното оттегляне на САЩ от многостранния, основан на правила световен ред;
6. отново призовава държавите членки да подкрепят реформите в състава и функционирането на Съвета за сигурност; подчертава, че ЕС е ангажиран с укрепването на международната роля на ООН;
7. призовава за по-силен, обединен, ефективен, проактивен и по-стратегически Европейски съюз, особено предвид започналия неотдавна нов европейски политически цикъл и предвид това, че външната политика и политиката на сигурност на ЕС подлежат на промени; счита, че нито една държава членка не може самостоятелно да отговори по ефективен начин на съвременните глобални предизвикателства; подчертава необходимостта от засилено европейско сътрудничество с цел осигуряване на влияние на световната сцена, което не би било възможно при наличието на вътрешно разединение в рамките на ЕС; призовава ЕС да увеличи усилията си за защита на интересите и ценностите си, като същевременно действа като надежден международен партньор; счита, че е важно да се увеличат ефективността на ЕС и правомощията му за правоприлагане на международно равнище и призовава институциите на ЕС да поставят в центъра на своята дейност гражданите, като работят в техен интерес; подчертава, че ЕС следва да обяви политически цели, да установи приоритети и да насочи фокуси, обвързани с обикновените граждани, да постави в центъра на усилията си хората, а не процесите, да постигне осезаеми резултати и да не насърчава бюрокрацията; призовава Съюза да подобри диалога с правителствените и неправителствените участници от трети страни при разработването на политически предложения с международно измерение, за да може ЕС да изразява единна позиция;

8. отново изтъква спешната необходимост от засилване на устойчивостта и независимостта на ЕС чрез укрепване на една ОВППС, която отстоява мира, регионалната и международната сигурност, правата на човека, социалната справедливост, основните свободи и върховенството на закона в ЕС, в съседните му държави и в целия свят; подчертава, че доверието в ЕС по света зависи от това тези принципи да бъдат защитавани и спазвани; счита, че тази подсилена ОВППС следва да бъде по-последователна и да включва не само традиционната „мека сила“, но също и солидна обща политика за сигурност и отбрана, ефективна политика на санкции и трансгранично сътрудничество в областта на борбата с тероризма; отново призовава за бързото приемане на механизъм на ЕС за налагане на санкции в областта на правата на човека (т.е. европейски еквивалент на закона „Магнитски“), който да дава възможност за целенасочени санкции срещу лица, участвали в тежки нарушения на правата на човека;
9. счита, че Европейският съюз трябва да стане надежден и ефективен фактор в световен мащаб, така че да може да играе глобална отговорна, осезаема, проактивна и водеща роля на лидер на международната сцена и да отключи политическия си потенциал да мисли и действа като геополитическа сила със значимо въздействие, като същевременно защитава и насърчава постигането на целите на член 21 от ДЕС, своите универсални принципи и правила, своите общи ценности — като се започне с мира и правата на човека — и интересите си в света, спомагайки за разрешаването на конфликтите в световен мащаб и оформянето на глобалното управление; отново потвърждава необходимостта от осигуряване на стратегическа автономност на ЕС — по-специално подобряване на процеса на вземане на решения, капацитета и адекватната отбранителна способност — призната в Глобалната стратегия на ЕС и потвърдена отново през юни 2018 г. от 28-те държавни и правителствени ръководители, която има за цел насърчаването на по-способен и независим ЕС във време на нарастваща геополитическа конкуренция;
10. напълно подкрепя решението на председателя на Комисията за преобразуване на изпълнителната власт на ЕС в т.нар. „геополитическа комисия“, съсредоточена върху това ЕС да се изгради като надежден фактор на международната сцена, който системно взема участие във въпросите от сферата на външната дейност; приветства ангажимента на бъдещия върховен представител за външната политика и политиката на сигурност да координира външните измерения на дейността на Комисията и да гарантира подобрена връзка между вътрешните и външните аспекти на нашите политики; подчертава, че следователно от геополитическата комисия се очаква да възприеме проактивен, а не реактивен подход по отношение на международните въпроси и да отрази този мандат в следващата многогодишна финансова рамка; счита в тази връзка, че Европейският съюз следва да се стреми по-добре да утвърждава себе си като действащ фактор, без да се засяга нормативната му сила; подчертава, че геополитическата комисия трябва да защитава интересите на ЕС при пълно зачитане на международното право и на собствените му ценности; подчертава, че ЕС трябва да използва всички сили, въз основата на дух на сътрудничество и откритост, като същевременно запазва правото да изрази несъгласие, когато се налага;
11. отново потвърждава ангажимента си към Глобалната стратегия на ЕС като

решителна стъпка от ad-hoc управление на кризи към интегриран подход спрямо външната политика на Европейския съюз; счита, че е необходимо своевременно преразглеждане на Глобалната стратегия на ЕС, по-конкретно в контекста на някои от сериозните геополитически промени, които се наблюдават от нейното приемане насам (например политически различия в рамките на трансатлантическото партньорство, възникване на нови, по-настъпателни сили като Китай и влошаването на екологичната ситуация), които имат сериозни последици за външнополитическите цели и общата политика на сигурност на Съюза; поради това призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да инициира процес на цялостни приобщаващи консултации, започвайки от държавите членки и лицата извън институциите на ЕС с водещи експертни познания в областта на външната политика на ЕС и включвайки и организации на гражданското общество;

12. счита, че ЕС следва в по-голяма степен да си служи с инструментите за търговия и развитие, например сключването с трети държави двустранни споразумения и споразумения за свободна търговия, като подчини ратифицирането на подобни споразумения на условия като спазването на Парижкото споразумение и зачитането на основните европейски ценности;
13. счита, че за да запази доверието към себе си на международно равнище, ЕС следва да постави в центъра на споразуменията си с трети страни правата на човека и да заложи като условие тяхното спазване, като включи клаузи по този въпрос и ги прилага, когато е необходимо;
14. счита, че Европейският съюз трябва да бъде в състояние да реагира на кризите по-бързо и ефективно, с помощта на всички налични дипломатически и икономически инструменти, и да включи повече граждански и военни мисии в рамките на ОПСО; припомня, че за тази цел трябва да се постави по-силен акцент върху предотвратяването на конфликти чрез разглеждане на първопричините за нестабилност и чрез създаване на инструменти за справяне с тях; припомня необходимостта от сериозно увеличаване на бюджета на ЕС в това отношение за следващата МФР и от поне двойно увеличаване на средствата, предназначени за превенция на конфликти, изграждане на мира и посредничество; припомня основната роля на ЕС за укрепването на демокрацията в съседните му страни, особено посредством програмите за подкрепа в рамките на Европейския фонд за демокрация;
15. подчертава, че Европейският съюз трябва да премине от реактивен към изпреварващ подход, както и колко е важно да се обединят усилията ни с тези на партньори със сходни възгледи, по-конкретно с НАТО и със страните с бързо развиваща се икономика, с цел защита на световния правов ред, основан на международното и хуманитарното право и на многостранните договори; припомня, че ОВППС на ЕС се основава на партньорство и многостранно сътрудничество, които спомагат за обединяване на съответните регионални и световни сили; подчертава неотложната необходимост от проучване на нови форми на съюзническо сътрудничество, особено в областта на мониторинга и контрола на потоците от технологии, търговия и инвестиции и намиране на новаторски и приобщаващи механизми за сътрудничество, като се развива

интелигентно многостранно сътрудничество; призовава за съвместни усилия за реформиране на многостранните организации, с оглед на осигуряване на пригодността им за техните цели;

16. насърчава такава външна политика на ЕС, която да обедини институциите на ЕС и държавите членки в основата на обща и силна външна политика на равнище ЕС, като по този начин се гласува по-голямо доверие на ЕС; подкрепя идеята, че подобна политика следва изцяло да подкрепя жизненоважната роля на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност; насърчава изграждането на ad hoc коалиции на държави членки, които се отличават с по-голяма гъвкавост и по-добра готовност за реакция в областта на външната дейност на Съюза, намалявайки по този начин напрежението, създавано от необходимостта от постигане на консенсус на държавите членки; насърчава възстановяването на по-близки форми на сътрудничество между върховния представител/заместник-председателя и външните министри, като на последните бъде делегирано да действат от името на ЕС, за да се укрепи европейското сближаване и демократичната легитимност; призовава ЕС да дава по-добра гласност на своите възгледи и цели на политиката в областта на ОВППС пред своите граждани;
17. призовава за по-голяма солидарност и засилена координация между ЕС и неговите държави членки; припомня необходимостта от съгласуваност на външните политики на Съюза помежду си и с останалите политики, които имат външно измерение, както и необходимостта тези политики да бъдат съгласувани с международните партньори; счита, че сътрудничеството между държавите членки е от съществено значение за запазване на демокрацията, общите ценности, свободата и социалните и екологичните стандарти в ЕС; подчертава необходимостта от разширяване на сътрудничеството между държавите членки, партньорските държави и международните организации; отново посочва значението на член 24, параграф 3 от ДЕС, в който се посочва, че „държавите членки подкрепят безрезервно външната политика и политиката на сигурност на Съюза в дух на лоялност и взаимна солидарност и се въздържат от всякакви действия, които противоречат на интересите на Съюза“; подчертава, че както е предвидено в Договора, Съветът по външни работи на ЕС е форумът, на който националните министри представят своите виждания и се споразумяват относно политиките, и че след като бъде постигнато политическо съгласие, държавите членки трябва да подкрепят изцяло заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност при изпълнението на тази политика, без да действат успоредно;
18. подчертава, че Европейският съюз трябва да пристъпи към пълно прилагане на разпоредбите на Договора от Лисабон и да използва по-ефективно вече съществуващите си инструменти; призовава ЕС да действа по по-хармонизиран и последователен начин, за да подобри процесите си на вземане на решения и да се превърне в ефективен и надежден външен участник, в който ЕСВД играе основна роля;

Укрепване на Европейския парламент като стълб на ОВППС

19. подчертава, че Европейският съюз може да разгърне пълния си потенциал само когато говори и действа с един глас и когато вземането на решения се измества стъпка по стъпка от национално към наднационално равнище, като се използват пълноценно възможностите, предлагани от институциите на ЕС и техните процедури, и като се действа при пълно спазване на принципа на субсидиарност и компетентностите на държавите членки; подчертава, че Европейският съюз следва да използва всички налични средства за постигането на тази цел, включително тези, които се предлагат от парламентарната дипломация;
20. във връзка с това отново заявява, че през годините Парламентът е разработил редица инструменти и мрежи в областта на външната дейност, като съвместните парламентарни комитети и комисиите за парламентарно сътрудничество с трети държави, както и междупарламентарните делегации, делегациите ad hoc и мисиите за наблюдение на избори, които са едновременно различни и допълващи в сравнение с тези на изпълнителния орган на ЕС; подчертава правомощията на Парламента за извършването на надзор и контрол и подчертава, че неговите доклади и резолюции заслужават по-голямо внимание; изтъква важното значение на парламентарните асамблеи като форуми за институционално сътрудничество и диалог и техния ценен принос за външната дейност на Европейския съюз и в областта на сигурността и отбраната; подчертава необходимостта от насърчаване на тяхната дейност и от гарантиране на безпрепятственото протичане на тяхната работа;
21. подчертава жизненоважното значение на мисиите на ЕС за наблюдение на избори; подчертава политическата отговорност на главните наблюдатели, определени измежду членовете на ЕП; поради това призовава за по-интегриран подход към външната политика и политиката на сигурност на ЕС, която включва и парламентарно измерение; призовава за по-тясно междуинституционално сътрудничество при разработването на стратегии по отношение на трети държави и региони, със специален акцент върху държавите от Западните Балкани и Източното партньорство; припомня значението на парламентарната дипломация и междупарламентарните отношения в подкрепа на тези цели; потвърждава, че Парламентът трябва да има по-силна роля в областта на ОВППС и на международната сцена; подчертава необходимостта ЕС и държавите членки да работят съвместно за изготвяне на обща политическа стратегия за преразглеждане на парламентарната дипломация, която да включва един по-интегриран подход на външната политика и политиката на сигурност на ЕС, и да приспособят съответно своя начин на работа;
22. подчертава ролята на всяка институция, която е включена в ОВППС/ОПСО, в преразглеждането на нейните методи на работа и оценката на най-добрия начин за изпълняване на ролята ѝ съгласно Договорите;
23. призовава за по-добро междуинституционално сътрудничество, в смисъл информацията да бъде навременно представяна на Парламента, така че той да има възможност да изрази мнението си и при целесъобразност това негово мнение да може да бъде взето предвид от Комисията и от ЕСВД; призовава за по-ефективно и всеобхватно споделяне на информация между Комисията и ЕСВД, за да се даде възможност на Парламента да изпълнява ролята си да упражнява контрол по

- ефикасен и своевременен начин, включително в областта на ОВППС; приветства ангажимента на бъдещия ВП/ЗП по-добре и по-скоро да информира, да включи и да се консултира с Парламента относно основните решения в ОВППС;
24. призовава за засилване на ролята на Парламента по отношение на надзора и контрола върху външната дейност на ЕС, включително чрез провеждане на редовни консултации със ВП/ЗП, ЕСВД и Комисията; призовава за приключване на преговорите относно достъпа на Парламента до чувствителна информация на Съвета в областта на ОВППС и ОПСО;
  25. отбелязва, че ако/когато се осъществи излизането на Обединеното кралство от ЕС, комисията по външни работи на Парламента, в качеството си на водеща комисия за отношенията с трети държави, следва да получи цялата необходима информация от страна на изпълнителния орган на ЕС, за да може да контролира, от името на Парламента, процеса на преговори в съответствие с член 218 от ДФЕС и да предостави навременен принос относно бъдещото(ите) споразумение(я) с Обединеното кралство, което ще изисква одобрението на Парламента; подчертава значението на бъдещото сътрудничество между Европейския съюз и Обединеното кралство в областта на ОВППС и ОПСО и признава необходимостта от намиране на творчески решения;
  26. подчертава, че ЕС полага усилия за последователното утвърждаване на значението на поддържането и укрепването на свободен и отворен международен ред, който се основава на спазването на принципите на правовата държава;
  27. изисква преди приемането на стратегия или на съобщение на Комисията и ЕСВД, свързани с ОВППС, да се създаде механизъм за консултации с комисията по външни работи и със съответните органи;
  28. призовава за по-стратегически подход, по-голяма съгласуваност, последователност и взаимно допълване, както е предвидено в Договорите, между инструментите на ЕС за външно финансиране и ОВППС, за да се даде възможност на Европейския съюз да се справи с нарастващите предизвикателства в областта на сигурността и на външната политика; подчертава, че една надеждна и ефективна обща външна политика и политика на сигурност трябва да бъде подкрепена от достатъчни финансови ресурси; призовава те да бъдат предоставени за външната дейност на ЕС в следващата МФР (2021 – 2027 г.), а ЕС да съсредоточи ресурсите си върху стратегическите си приоритети;
  29. отбелязва предложението на Комисията да се комбинира по-голямата част от съществуващите инструменти за външна дейност в един инструмент – Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (ИССРМС); отново заявява, че обединяването на инструментите за външна дейност в единен фонд може да доведе до взаимодействия, ефективност и бързина в процеса на вземане на решения и в изплащането на средства, но не следва да отклонява средствата на Съюза от техните отдавнашни и всеобхватни цели на външната политика: премахване на бедността, устойчиво развитие и защита на правата на човека; приветства опростената структура на външните инструменти, предложени в рамките на ИССРМС; призовава за подходящи механизми за контрол, достатъчно равнище на прозрачност и

стратегически политически принос и редовен контрол на прилагането от страна на Парламента; подчертава значението на принципа на диференциация при предоставянето на помощ за съседни държави, която да се обуслови от по-голямото обвързване с европейските реформи съгласно принципа „повече за повече“ и „по-малко за по-малко“;

30. подчертава необходимостта от по-голяма роля на Парламента по време на контрола и управлението на всички външни инструменти на ЕС, в т.ч. Инструмента за предприсъединителна помощ за периода 2021 – 2027 г. (ИПП III); подчертава ролята на Инструмента, допринасящ за стабилността и мира, по-конкретно в подкрепа на мира и стабилността по света; очаква своевременно приемане на инструментите за периода след 2020 г., включително Европейския механизъм за подкрепа на мира, за да се избегнат ненужни ликвидни дисбаланси;
31. счита, че предотвратяването на конфликти, изграждането на мир и посредничеството, както и мирното разрешаване на продължителни конфликти, особено в държавите в непосредствена близост до ЕС, следва да бъде приоритет в бъдещите години; подчертава, че подобен подход би донесъл висока добавена стойност на ЕС в политическо, социално и икономическо отношение и по отношение на сигурността; припомня, че действията за предотвратяване на конфликти и посредничеството спомагат за утвърждаването на присъствието на ЕС и доверието в него на международната сцена и че тези действия следва да са част от един глобален подход, съчетаващ сигурност, дипломация и развитие; изтъква необходимостта от консолидиране на Европейския съюз като влиятелен глобален фактор и от инвестиране в предотвратяването на конфликти и посредничеството; призовава ЕС да продължи да отдава приоритет на предотвратяването на конфликти и на посредничеството; подчертава ценния принос на Парламента в областта на разрешаването на конфликти и посредничеството, диалога и насърчаването на демократичните ценности, върховенството на закона, зачитането на малцинствата и на основните права, по-конкретно в държавите от Западните Балкани, Източното партньорство и южните съседи, и призовава за по-нататъшно развитие на междуинституционалното сътрудничество в областта на посредничеството; приветства по-голямото участие на ЕС в разрешаването на конфликти и изграждането на доверие в рамките или в подкрепа на съществуващите договорени формати и принципи за водене на преговори;
32. припомня значението на една силна европейска политика за съседство (ЕПС), в която ЕС се ангажира с общи социални, политически и икономически интереси със страните партньори от изток и юг; подчертава стратегическата роля, която Съюза може да играе посредством ЕПС за повишаването на устойчивостта на партньорите на ЕС като ключов приоритет в контекста на заплахите и натиска, на които те са подложени; признава, че за да бъде силен глобален участник, Европейският съюз трябва да бъде значим фактор в съседните му държави;
33. припомня, че съвременните демокрации изискват напълно функциониращи законодателни органи и в това отношение подчертава значението на подкрепата на работата на парламентите както в Западните Балкани, така и в съседните държави;

34. признава значението на стабилността на Източното партньорство за стабилността на самия Съюз и потенциала на ЕС за трансформиране на съседните региони и държави; изразява отново своята подкрепа за Източното партньорство, което отбеляза своята десета годишнина през 2019 ; подчертава обаче, че за да бъде успешно, това партньорство се нуждае от нови инициативи и ангажименти и от двете страни (от страна и на ЕС, и на партньорите му); насърчава развитието на все по-тесни отношения с Източното партньорство, включително целенасочени стратегии за Украйна, Грузия и Молдова, и подчертава, че е важно да се вземат под внимание идеи като Стратегия Трио 2030 и тези от най-напредналите асоциирани към ЕС държави от Източното партньорство; подчертава, че този подход следва да се основава на принципа „повече за повече“ и „по-малко за по-малко“; воден от институциите на ЕС и коалицията от държави със сходни позиции (процес европейско трио), с акцент върху реални проекти и програми за следване на добрите практики от Берлинския процес и интеграцията на Европейското икономическо пространство; счита, че един успешен преход в държавите от Източното партньорство, и по-специално асоциираните към ЕС държави Украйна, Молдова и Грузия, може да окаже влияние и върху обществото в съседна Русия;
35. припомня и подчертава, че сътрудничеството с държавите от Източното партньорство и с други съседни на ЕС държави следва да бъде приоритет на ОВППС поради жизнените интереси на ЕС за развитието и демократизацията на тези държави; призовава Комисията и ЕСВД да продължат да укрепват икономическите контакти и свързаността, използвайки споразуменията за търговия и инвестиции, достъпа до единния пазар и засилените контакти между хората, включително чрез улесняване и либерализация на визовия режим, когато бъдат изпълнени всички условия; подчертава, че горепосоченото би могло да послужи като стимул за насърчаване на демократичните реформи и за приемане на правилата и стандартите на ЕС;
36. отново изтъква ангажимента на ЕС в подкрепа за суверенитета, териториалната цялост и политическата независимост на Украйна и на всички държави от Източното партньорство в рамките на международно признатите им граници в съответствие с международното право, норми и принципи, за увеличаване на подкрепата за лицата, живеещи в зоната на конфликта, вътрешно разселените лица и бежанците, както и да се противодейства на опитите за дестабилизация от трети държави и по-специално Русия; отхвърля използването на сила и заплахите за използване на сила при разрешаването на конфликти и повтаря виждането си, че настоящите конфликти във всички държави от Източното партньорство следва да бъдат уредени в съответствие с нормите и принципите на международното право; остава изцяло ангажиран с политиката на непризнаване на незаконното анексиране на Крим; категорично подчертава значението на проактивния подход, основан на международното право, срещу продължителните конфликти в източното съседство; осъжда освен това продължаващата милитаризация в окупираните грузински територии Абхазия и Цхинвали/Южна Осетия и призовава Русия да изпълни своите задължения съгласно международното право; подчертава, че повече от десетилетие след края на руския акт на агресия в Грузия и последвалото прекратяване на огъня, с посредничеството на ЕС, руснаците все още действат в грубо нарушение на някои от собствените си разпоредби, а

процесът на създаване на граница продължава; призовава за укрепване на мандата на Мисията за наблюдение на Европейския съюз в Грузия (EUMM) и повишаване на видимостта във връзка с това; настоятелно призовава Руската федерация, в качеството ѝ на окупационна сила, да изпълни международните си задължения и да предостави безпрепятствен достъп на EUMM до окупираните региони;

37. приветства председателя на Комисията за потвърждаването на европейската перспектива за Западните Балкани и подчертава своя ангажимент към разширяването, което продължава да бъде основна политика и служи като двигателна сила на ЕС; отново заявява необходимостта от това позицията на ЕС по отношение на разширяването да бъде амбициозна и надеждна;
38. призовава за надеждна стратегия на ЕС за разширяване на Западните Балкани, която да се основава на строги и справедливи условия в съответствие с прилагането на критериите от Копенхаген и която остава по външнополитически причини важен инструмент за насърчаване на сигурността чрез повишаване на устойчивостта на държавите в регион от стратегическо значение за ЕС;
39. отново заявява, че освен цялостната ОВППС, целите на политиката на ЕС по отношение на държавите от Западните Балкани е да ги води по пътя към присъединяването; подчертава, че този процес на разширяване се основава на заслуги и зависи от тяхното спазване на критериите от Копенхаген, принципите на демокрацията, зачитането на основните свободи, правата на човека и правата на малцинствата, спазването на принципите на правовата държава и техните индивидуални постижения, за да бъдат изпълнени наложените критерии;
40. подчертава значението на продължаващия процес на реформи, свързан с трансформирания ефект върху държавите кандидати; продължава да бъде решен изцяло да подкрепя реформи и проекти, ориентирани към ЕС, като акцентира по-конкретно върху допълнителното укрепване на върховенството на закона и доброто управление, защитата на основните права и насърчаването на помирение, добросъседските отношения и регионалното сътрудничество; със съжаление отбелязва забавянето на този процес;

Укрепване на ОВППС с цел противодействие на глобалните заплахи

41. призовава за засилване на способността на ЕС и на държавите членки да действат самостоятелно в областта на сигурността и отбраната; подчертава, че ефективното и тясно партньорство с партньорски организации като ООН и НАТО, както и други международни организации като Африканския съюз и ОССЕ, е по-важно от всякога; подчертава, че НАТО е основният партньор на ЕС в областта на сигурността; подчертава значението на тясното сътрудничество с НАТО по всички свързани с отбраната въпроси и при справянето с предизвикателствата, свързани със сигурността, пред които е изправен ЕС и съседните му държави, по-специално тези, свързани с борбата с хибридните заплахи;
42. приветства усилията на ЕС да укрепи сигурността и отбраната си за по-добра защита на Съюза и неговите граждани и за принос за мира и стабилността в съседните държави и извън тях в съответствие със съвместната декларация относно сътрудничеството между ЕС и НАТО от 10 юли 2018 г.;

43. подчертава водещата роля на НАТО като важен стълб на европейската сигурност и приветства текущия процес на разширяване на НАТО, който допринася за стабилността и благосъстоянието на Европа;
44. счита, че гласуването с квалифицирано мнозинство би повишило ефективността на външната политика и политиката на сигурност на ЕС и би ускорило процеса на вземане на решения; призовава Съвета редовно да прибегва до гласуване с квалифицирано мнозинство в случаите, предвидени в член 31, параграф 2 от ДЕС, както и да започне тази инициатива, като използва клаузата за преход, съдържаща се в член 31, параграф 3 от ДЕС; насърчава Съвета да разгледа възможността за разширяване на гласуването с квалифицирано мнозинство в други области на ОВППС;
45. изразява положителното си отношение към европейския дебат за новите формати, като например Европейски съвет за сигурност, в цялостен диалог и сътрудничество с държавите членки, и към средства за по-тясна координация в рамките на ЕС и с международните органи с цел постигане на по-ефективен процес на вземане на решения в областта на сигурността;
46. приветства решението на председателя на Комисията да изгради в срок от пет години истински и оперативен Европейски съюз за отбрана и призовава за прозрачен обмен на мнения с Парламента и с държавите членки за създаването на съюз за отбрана; счита, че в този контекст ЕС следва да използва по най-добрия начин вече съществуващите механизми и инструменти, като например постоянното структурирано сътрудничество (ПСС), военната мобилност и Европейския фонд за развитие (ЕФР), чиято цел е да се подобрят националните и европейските способности и да се подкрепи повишаването на ефективността на европейската отбранителна промишленост; призовава за създаването на механизъм за парламентарен демократичен контрол върху всички нови инструменти в областта на отбраната;
47. подчертава необходимостта да се осигури непрекъснато оценяване на ПСС и ЕФР и на техния капацитет да допринасят за целите на ОВППС, за да бъдат осигурени достатъчно ресурси в съответствие с ангажиментите на ПСС, за ефективно и последователно изпълнение на решенията на ЕС, включително чрез по-интегрирана европейска отбранителна технологична и индустриална база (ЕОТИБ), която гарантира, че Съюзът остава отворен за сътрудничество;
48. припомня, че в член 20, параграф 2 от ДЕС, в който се установяват разпоредби за засилено сътрудничество, се предвиждат допълнителни възможности за държавите членки да постигнат напредък в осъществяването на ОВППС и че те следва да се възползват от тях;
49. припомня, че изменението на климата оказва въздействие върху всички аспекти на човешкия живот, в т.ч. чрез увеличаване на вероятността от конфликти и насилие; подчертава, че въпросите, свързани с климатичните рискове за сигурността и готовността за прилагане на световно управление на околната среда, следва да бъдат интегрирани в цялостната външна политика на ЕС;
50. подчертава факта, че ЕС следва да развие капацитет за наблюдение на рисковете,

свързани с изменението на климата, който следва да включва политики за чувствителност към конфликти и за предотвратяване на кризи; в този контекст признава, че обвързването на мерките за приспособяване към изменението на климата с укрепване на мира засилва предотвратяването на конфликти; подчертава необходимостта от разработване на цялостен и изпреварващ подход към изменението на климата; призовава ЕС и държавите членки да действат с високи амбиции на международната конференция по въпросите на климата и да изпълняват задълженията си; подчертава важността на дипломацията по въпросите на климата в това отношение;

51. подчертава необходимостта от разработване на цялостен подход към изменението на климата и сигурността в съответствие с ЦУР, по-специално ЦУР 13 и ЦУР 16, за осигуряване на справедливи и достатъчни потоци на финансиране на борбата с изменението на климата съгласно Парижкото споразумение и за заделяне на по-високи равнища на финансиране за такива действия в рамките на настоящия Инструмент, допринасящ за стабилността и мира, и предстоящия Инструмент за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество;
52. подчертава нарастващото геополитическо значение на Арктика и нейното влияние върху положението със сигурността както в ЕС, така и в световен мащаб; настоятелно призовава ЕС да работи за по-последователна вътрешна и външна политика, стратегия за Арктика и конкретен план за действие относно ангажираността на ЕС в Арктика, като се вземат под внимание също и аспектите на сигурността и геостратегическите аспекти; отбелязва способността на ЕС да допринася за разрешаване на потенциални предизвикателства в областта на сигурността и геостратегията;
53. призовава за по-силна подкрепа на стратегията на ЕС за морска сигурност, тъй като свободата на корабоплаването е изправена пред все повече предизвикателства и в световен мащаб, и в съседните държави; настоява, че свободата на корабоплаването трябва да бъде зачитана във всеки един момент и е необходимо тези мерки да се съсредоточат върху намаляване на напрежението и предотвратяване на въоръжени конфликти и военни инциденти;
54. изразява съжаление, че напрежението нараства и нарушаването на морското право и международното морско право продължава да е налице около много от големите морски горещи точки в света, като например в Южнокитайско море, Ормузкия проток, Аденския залив, Гвинейски залив; припомня нестабилното положение в Азовско море; отбелязва, че голяма част от това напрежение има геополитически характер;
55. призовава ЕС да предприеме активни мерки и да обмисли ограничителни мерки в отговор на тежките нарушения на свободата на корабоплаването и международното морско право;
56. припомня, че режимите за ефективен международен контрол на износа на оръжия, за разоръжаване и неразпространение са крайъгълните камъни на световната и европейската сигурност; отбелязва, че безотговорните трансфери на оръжие в трети държави подкопават и отслабват ОВППС, по-специално усилията на ЕС за мир, стабилност и устойчиво развитие; изисква стриктно спазване на осемте

критерия от Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета относно контрола върху износа на оръжие⁴ и призовава за механизъм за мониторинг и контрол на равнище ЕС в това отношение; изтъква необходимостта от ефикасна и ефективна отбранителна промишленост със средства на данъкоплатците, в допълнение към необходимостта ЕС да насърчава по-интегриран вътрешен пазар за стоки в областта на отбраната и координирана политика в подкрепа на научните изследвания и разработките; призовава държавите членки да превърнат многостранното ядрено разоръжаване в приоритет на външната политика и политиката на сигурност на ЕС; счита, че ЕС трябва да продължи усилията си за поддържане на Споразумението във връзка с ядрената програма на Иран в сила; настоятелно призовава заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да използва всички налични политически и дипломатически средства, за да запази съвместния всеобхватен план за действие (СВПД) и новия Договор за съкращаване на стратегическите въоръжения (новия договор START), както и да започне последователна и надеждна стратегия за многостранни преговори за намаляване на напрежението в регионален мащаб и мерки за изграждане на доверие в Персийския залив, която включва всички участници в региона; подчертава, че способността на ЕС за дипломатически ангажимент с всички съответни участници е съществено предимство, което следва да се използва изцяло за тази цел;

57. настоятелно призовава държавите членки да спазват изцяло Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета относно контрола върху износа на оръжие, стриктно да изпълняват ангажиментите си, произтичащи от тази Обща позиция – и по-конкретно критерий 4 относно мира, сигурността и стабилността в региона – по отношение на политиката си за износ на оръжие за Турция, и да наложат оръжейно ембарго върху Турция след незаконното ѝ нахлуване в Северна Сирия и незаконните ѝ действия в Източното Средиземноморие, и особено нахлуването ѝ в изключителната икономическа зона и териториалните води на Република Кипър; отново изтъква своята позиция, че Общата позиция трябва да бъде преразгледана и актуализирана по такъв начин, че критериите да бъдат прилагани и изпълнявани стриктно и да бъде установен механизъм за санкции; призовава ВП/ЗП да разгледа това досие с приоритет;
58. призовава ВП/ЗП да насърчи многоизмерна стратегия за бирегионално сътрудничество с Латинска Америка и Карибския регион в областта на сигурността и отбраната, да подкрепи съвместната защита на многостранния ред, укрепването на сътрудничеството в борбата с тероризма и организираната престъпност, борбата с изменението на климата и последиците от него за социалната, политическата и икономическата стабилност, както и да насърчи диалога като средство за намиране на договорени и мирни решения на политическите конфликти, на които ставаме свидетели;
59. призовава за проучване на възможността за създаване на нов форум за многостранно сътрудничество между западните съюзници, т.е. ЕС, САЩ, Япония, Канада, Южна Корея, Австралия и Нова Зеландия, като се разчита на

---

⁴ ОВ L 335, 13.12.2008 г., стр. 99.

наследството на Координационния комитет за многостранен стратегически контрол върху износа; подчертава, че компетентността на един нов форум следва да обхваща мониторинга и контрола върху износа на технологии, търговски потоци и чувствителни инвестиции в засегнатите държави;

60. подчертава, че укрепването на трайни отношения с Източна и Югоизточна Азия е от съществено значение за основаната на правила, цялостна и устойчива стратегия за свързаност на ЕС, както и за партньорите му; поради това насърчава устойчивостта, подход, основан на правила, и МФР като решаващ инструмент;
61. отбелязва военния капацитет в региона и призовава всички участващи страни да зачитат свободата на корабоплаването, да решават различията с мирни средства и да се въздържат от предприемането на едностранни действия за промяна на съществуващото положение, включително в Източнокитайско и Южнокитайско море и Тайванския проток; изразява загриженост, че чуждестранната намеса от страна на авторитарни режими чрез дезинформация и кибератаки по отношение на предстоящите избори застрашават азиатските демокрации и регионалната стабилност; отново заявява своята подкрепа за ефективното участие на Тайван в международни организации, механизми и дейности;
62. подчертава, че Комисията следва да интегрира стратегия за киберсигурност в усилията за цифровизация на Европа и да популяризира инициативата във всички държави членки като част от силен политически и икономически ангажимент към цифровите иновации;
63. призовава ВП/ЗП, Комисията и държавите членки да продължат усилията си за справяне с кибернетични и хибридни заплахи, изразяващи се в различни комбинации от нееднозначни действия, чрез укрепване на механизмите за киберотбраната и устойчивостта на ЕС и на държавите членки срещу хибридни заплахи и чрез изграждане на критична инфраструктура, устойчива на кибератаки; във връзка с това призовава за разработването на всеобхватен съвместен капацитет и методи за анализ на риска и уязвимостта; подчертава, че е необходима по-добра координация, за да се преодолеят ефективно тези предизвикателства; припомня, че стратегическата комуникация и публичната дипломация следва да укрепят геополитическото влияние на ЕС и цялостния му имидж по света, както и да защитят неговите интереси;
64. подчертава, че чуждестранната намеса във вътрешните работи на ЕС представлява голям риск за сигурността и стабилността на ЕС; решително подкрепя увеличаването на способностите на Европейския съюз за стратегическа комуникация; във връзка с това призовава за допълнителна подкрепа за трите работни групи за стратегическа комуникация (Източните, Южните и Западните Балкани); призовава за допълнителна подкрепа за отдела за стратегически комуникации на ЕСВД; поради важната му роля, чрез превръщането му в пълноценно звено от структурата на ЕСВД, отговарящо за източното и южното съседство, с подходящ персонал и адекватни бюджетни средства, евентуално посредством специален допълнителен бюджетен ред;
65. призовава държавите членки да засилят капацитета си и да насърчат сътрудничеството и споделянето на информация с цел предотвратяване на

враждебната намеса от страна на държавни и недържавни субекти в процеса на вземане на решения на равнището на ЕС и държавите членки; счита, че увеличените способности на ЕС за стратегическа комуникация биха могли да допринесат за тази цел;

66. подчертава, че намесата в изборите е част от по-широка стратегия на хибридната война и следователно отговорът на това остава основен въпрос за сигурността и външната политика; призовава ВП/ЗП, Комисията и държавите членки да разработят цялостна стратегия в борбата срещу чуждестранната намеса в изборите и дезинформацията в националните и европейските демократични процеси, в т.ч. срещу спонсорираната от държавата руска пропаганда;
67. отбелязва, че Русия е най-непосредственият източник на хибридни и конвенционални заплахи за сигурността на ЕС и неговите държави членки, който активно се стреми да саботира европейското единство, независимост, универсални ценности и международни норми; твърди, че макар да не може да се очаква промяна в агресивната политика при сегашното ръководство в Москва, положителната промяна към по-демократична и европейски тип държава е възможна в по-далечно бъдеще; поради това призовава да се увеличат усилията за укрепване на устойчивостта на ЕС и неговите държави членки и за създаване на дългосрочна стратегия на ЕС към Русия, изградена върху три стълба на възпиране, ограничаване и трансформация;
68. призовава Съвета да допълни инструментариума на ЕС в областта на правата на човека и външната политика с режим за санкции от типа на глобалния закон „Магнитски“, така че да се засили вече съществуващият, който дава възможност за налагане на замразяване на активи и забрана за издаване на виза на отделни лица, взели участие в тежки нарушения на правата на човека;
69. подчертава необходимостта от възползване от конкурентното предимство на ЕС, така че ЕС да може бързо да установи стратегическа позиция в международната надпревара във връзка с нововъзникващите технологии, информацията, отбраната, промишлеността за енергия от възобновяеми източници, разгръщането на 5G, на европейската екосистема за високопроизводителни изчислителни технологии (EuroHPC) и на автономния, надежден и рентабилен достъп до космическото пространство за предотвратяване на зависимостта на ЕС от неевропейски технологични и цифрови гиганти в трети държави; подчертава, че разработването на надеждни технологии за изкуствен интелект е от съществено значение за гарантиране на стратегическата автономност на ЕС, по-специално в областта на вземането на решения и способностите; поради това призовава Съюза да подкрепи и увеличи инвестициите си в тази област;
70. признава решаващата роля на гражданските и военните мисии в рамките на ОПСО и посочва, че на тези мисии трябва да се предоставят необходимите човешки и материални ресурси с цел поддържането на мира, предотвратяването на конфликти, укрепването на международната сигурност и засилването на европейската идентичност и на стратегическата автономност на ЕС; изразява съжаление обаче, че ефективността на тези мисии и операции в рамките на ОПСО е компрометирана от трайни структурни слабости, голямо несъответствие в

приноса на държавите членки и ограничения на мандатите;

71. счита, че ЕС все още не използва адекватно своите богати ресурси в областта на ОПСО; приканва ВП/ЗП, Комисията и държавите членки да увеличат усилията си в областта на сътрудничеството в ОВППС, за да направят гражданските и военните мисии по линия на ОПСО по-стабилни, да подобрят оперативния им капацитет чрез повишена гъвкавост, да повишат ефективността и ефикасността на място и да ги направят по-всеобхватни, опростени и ясни от гледна точка на мандата; счита, че нови инструменти като Европейския механизъм за мир могат да засилят солидарността и споделянето на тежестта между държавите членки по отношение на приноса към операциите по линия на ОПСО и в по-общ план могат да спомогнат за повишаване на ефективността на външната дейност на ЕС;
72. припомня, че приобщаващият подход за предотвратяване, смекчаване и преодоляване на конфликти е от първостепенно значение за жизнеспособността им в дългосрочен план и припомня по-успешното разрешаване на конфликти, когато равенството между половете се зачита през целия процес; призовава за засилено участие и ръководни длъжности на жените в такива мисии, включително в процеса на вземане на решения и преговорите; подчертава, че перспективата за равенство между половете следва да бъде системно интегрирана в мисиите и операциите по линия на ОПСО и да допринесе активно за изпълнението на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността и последващите резолюции относно жените, мира и сигурността и Резолюция 2250 (2015) на Съвета за сигурност на ООН относно младежта, мира и сигурността; поради това призовава Комисията да осигури структурно включване на жени, младежи, защитници на правата на човека и религиозни и етнически малцинства във всички свои дейности, свързани с управление на конфликти;
73. призовава за ефективно интегриране на равенството между половете и правата на малцинствата в стратегическите и оперативните аспекти на външната дейност на ЕС, което би могло да включва целево програмиране в новия инструмент за ИССРМС; приветства ангажимента на ВП/ЗП да достигне целта от 40 % жени на ръководни длъжности и ръководители на делегации до края на мандата си; призовава ЕСВД да предоставя редовно на Парламента актуализирана информация за изпълнението на този ангажимент;
74. подчертава, че терористичните заплахи както в Европа, така и извън нея остават налице; изразява твърдо убеждение, че борбата срещу тероризма следва да остане приоритет за ЕС през следващите години; призовава новата Комисия да представи план на ЕС за действие срещу тероризма;
75. изтъква, че е важно да се засили и гарантира сътрудничеството в областта на разузнаването в ЕС, тъй като тероризмът е заплаха за самата същност на нашите европейски ценности и нашата сигурност, и е необходим многоизмерен подход, включващ граничните, полицейските, съдебните и разузнавателните органи на всички държави членки, както и на трети държави;

o

76. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на държавите членки.

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	4.12.2019
Резултат от окончателното гласуване	+: 47 -: 12 0: 4
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Traian Băsescu, Phil Bennion, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Gina Dowding, Tanja Fajon, Michael Gahler, Kinga Gál, Giorgos Georgiou, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Nathalie Loiseau, Jaak Madison, Claudiu Manda, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Javier Nart, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Radosław Sikorski, Sergei Stanishev, Hermann Tertsch, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Irina Von Wiese, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Andrea Bocskor, Andrea Cozzolino, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Jytte Guteland, Andrzej Halicki, Martin Horwood, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Juozas Olekas, Kris Peeters, Mick Wallace, Javier Zarzalejos, Bernhard Zimniok
Заместници (чл. 209, пар. 7), присъствали на окончателното гласуване	Gilles Lebreton, Geoffrey Van Orden

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

47	+
NI	Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Andrea Bocskor, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Michael Gahler, Kinga Gál, Andrzej Halicki, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Kris Peeters, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos
RENEW	Phil Bennion, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Martin Horwood, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Irina Von Wiese
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Andrea Cozzolino, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Jytte Guteland, Claudiu Manda, Sven Mikser, Juozas Olekas, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos
VERTS/ALE	Gina Dowding, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Viola Von Cramon-Taubadel

12	-
ECR	Hermann Tertsch, Geoffrey Van Orden, Charlie Weimers
GUE/NGL	Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace
ID	Susanna Ceccardi, Gilles Lebreton, Jaak Madison, Thierry Mariani, Bernhard Zimniok

4	0
ECR	Jacek Saryusz-Wolski, Witold Jan Waszczykowski
NI	Fabio Massimo Castaldo
S&D	Sergei Stanishev

Легенда на използваните знаци:

+ : „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“